

សំណើរបាយអង់គ្លេស

ගරුණික්කා : ජ්‍යුම් සංස්කෘතියෙහි ප්‍රාග්ධනය නොවූ ගැටුව මෙහෙයුම්

"SEMIOTICS OF PLACE"

Case Study : "Talad-Noi"; The Living Chinese Place in Bangkok

ទីក្រុងរៀបចំ ២០១៩

ທະກັດຍ່ວງ

สัญญาแห่งสถานที่เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่องการศึกษาป่าไม้คิลปัวณธรรมในเขตเมืองเพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยวเชิงศิลปะธรรม กรณีศึกษา ย่านตลาดน้อย เขตลัมพันธุวงศ์ กรุงเทพมหานคร ภายใต้กรอบความคิด ในการวิจัยจากแนวทางการศึกษาปรากฏการณ์ศาสตร์และสังคมศาสตร์ ทั้งนี้เป็นการขยายขอบเขตความเข้าใจทาง ปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเมืองที่ว่างและสถาปัตยกรรม โดยมุ่งเน้นการตอบคำถามที่ว่า ลักษณะการรับรู้สถานที่ที่เกิดขึ้น ได้อย่างไรบนสาระสำคัญของวิถีชีวัน

จากการศึกษาพบว่าสัมผัสการรับรู้สถานที่เกิดจากองค์ประกอบทางกายภาพที่สำคัญหัวใจการ ได้แก่ พื้นที่ร่วงโรยทางประวัติศาสตร์ที่ยังคงอยู่ ส่องวิถีชีวิตในแบบพุทธของชาวจีน สามารถช้อนหัวข้อกิจกรรมในสถานที่เดียวทันอย่างแยกไม่ออก ลี่ผู้คนเชือสายจีน ห้าลัญลักษณ์ทางพิธีกรรมความเชื่อ อาคารและสถาปัตยกรรม ตลอดจนภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างกัน นอกจากนั้นผลของการวิเคราะห์เพื่อจัดกลุ่มขององค์ประกอบทางกายภาพ ให้ฐานที่เป็นระบบลัญลักษณ์นั้น นำไปสู่ความเชื่อมโยงกับภารกุฎางวัฒนธรรมของชาวจีน ได้แก่ กลุ่มของลัญลักษณ์ ทางด้านเชิงจุลเมริคฐานมากจากวัฒนธรรมทางด้านการตั้งถิ่นฐานในแบบชาวจีน กลุ่มของลัญลักษณ์ทางด้านการเคารพ บูชาเมริคฐานมาจากวัฒนธรรมการเคารพบูชาบรรพตบุรุษและเทพเจ้าของชาวจีน กลุ่มของลัญลักษณ์ด้านการประกอบ พิธีกรรมเมริคฐานมาจากลัทธิเต๋าและวัฒนธรรมด้านการบริโภค กลุ่มของระบบลัญลักษณ์ทางด้านปรัชญาในการ ดำเนินชีวิตมีความเกี่ยวเนื่องกับทัศนะทางด้านจริยธรรมของชาวจีน ซึ่งเกิดจากการผสมผสานทางความเชื่อ ในแบบพุทธศาสนา แนวคิดของซึ่งจือและเล่าเจ้อ รวมทั้งแนวคิดในการปฏิบัติของลัทธิเต๋า

อย่างไรก็ตาม ความเชื่อมโยงของลัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมกับผู้คนและที่ว่าที่เกิดขึ้นนี้ยังถูกจำกัดขอบเขต ของความเข้าใจอยู่ภายใต้ของระบบลัญลักษณ์ที่สร้างขึ้นมาอย่างจงใจ ทำให้ไม่สามารถด้านทำความหมายที่แท้จริง ของการลงอยู่ของระบบลัญลักษณ์นั้นในปัจจุบันได้ รวมทั้งไม่สามารถตอบคำถามว่า สมัยการรับรู้สถานที่นั้น สามารถสร้างจิตวิญญาณที่แท้จริงของสถานที่ให้เกิดขึ้นได้จริงหรือไม่ การตัดแบ่ง และแยกระบบลัญลักษณ์ออก เป็นส่วนๆต่างๆ เพื่อนำมาพิจารณาจึงเป็นแนวทางของการศึกษาสัญญาณแห่งสถานที่ขึ้น เพื่อเชื่อมโยงความหมาย และองค์ประกอบต่างๆ ในลักษณะที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการตั้งถิ่นฐาน

* อาจารย์ประจำคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยคริสตุเมือง

จากการวิเคราะห์กรณีศึกษาป่าตอง ผังอาคารและที่ว่างในย่านตลาดน้อย พบร่วมกันของการรับรู้สถานที่นั้น เกิดจากสัญญาณที่สำคัญลึกลับ คือ ผู้คนที่อยู่อาศัย ระบบที่วางไว้ที่มีความหมายทางระบบสัญลักษณ์ ធิกรรมที่มีการสืบทอดมาจากการเชื่อตั้งเดิม และรูปแบบกิจกรรมทางเศรษฐกิจสังคม สัญญาณทั้งสี่เป็นการตีความและสร้างความหมายให้เกิดขึ้นในผังชุมชน ที่โล่งว่าง อาคารและสถาปัตยกรรมซึ่งมีความล้มพังแนวๆ กับผู้อยู่อาศัยในย่านตลาดน้อยมากอย่างต่อเนื่องและยาวนาน

Abstract

Semiotics of place as a part of study of urban cultural district for cultural tourism; case study Talad-Noi, Sampanthawong district, Bangkok. Under research framework has set by the corresponding of Phenomenology and Semiology. This research's main idea is to extend the understanding area about city, space and architecture by the finding "How sense of place occurred?"

From the study, it was found "sense of place" has emerged from five physical elements : the living history, the pervasiveness of merit life, the complexity of space and activities, the Chinese people, the Chinese traditional ceremony including with architecture and Chinese language. Additional, the classification of all symbolic elements has linked to the Chinese cultural root. This research has also found the based culture of the China's place formed the Chinese sense of place in Talad-Noi district ; originated from these cultural roots; Feng-Sui culture - ancestor worship - the China's social network culture - consumption culture and Chinese ethics culture.

Otherwise; the relationship of the cultural symbol and people ; including with space, has limited our understanding by the intentional symbolic system that makes unable finding the true of exist symbol in the present time which is not able to discover the question " Has sense of place create exact spirit of place? ". The separation of symbolic system into the variable signifiers has considered for this study guideline involved with these signifiers and their meaning in term of urban settlement. From the community district, building block and space in Talad-Noi district ; sense of place has been significant by four signifiers : living resident, symbolic space, traditional rite and socio-economics activities. The four signifiers have lead to the interpretation and meaning creation through of community plan, open space, building and architecture. These related to the local people in Talad-Noi for continuing from the past.

បញ្ជាក់

សញ្ញាយ

កីឡា

សង្គម

ការប្រើប្រាស់

บทนำ

สัญญาณแห่งสถานที่ (semiotics of place) เป็นการศึกษาปรากฏการณ์ทางสถานที่ เพื่อเชิญชวน ถึงสัมผัสการรับรู้สถานที่ โดยเป็นการศึกษาที่มุ่งเน้น ถึงความหมายของสัมผัสการรับรู้ที่เกิดขึ้นและ องค์ประกอบที่ทำให้เกิดสัมผัสการรับรู้นั้น รวมทั้ง ต้นกำเนิดหรือรากเหง้าทางวัฒนธรรมที่เป็นสาระสำคัญ ภายใต้รูปธรรมที่ปรากฏในรูปของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ สังคม ประเพณีและความเชื่อ สิ่งปลูกสร้าง อาคาร และสถาปัตยกรรม ตามแนวทางการศึกษาเชิงโครงสร้าง นิยมและลัญชาติ (semiotics) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ที่ลับซับซ้อนระหว่างสัญญาณ (signifier) และความหมายของสัญญาณ (signified) ทั้งนี้เป็น การพยายามยึดหลักการทางสัญวิทยา โดยมีเป้าหมาย เพื่อย้ายความเข้าใจในมิติของปรากฏการณ์ศาสตร์ทาง สถาปัตยกรรม

จากแนวทางคิดดังกล่าวจึงได้มีการทดสอบและ วิเคราะห์ “สถานที่” (place) ซึ่งเป็นแส้นอ่อนตัวประหลัก ในการศึกษามากกว่าที่จะมุ่งเน้นความหมาย แต่เฉพาะ รูปธรรมที่ปรากฏในเชิงสถาปัตยกรรมเท่านั้น อย่างไร ก็ตามสถาปัตยกรรมนั้นยังคงเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาณ ที่เกิดขึ้นและเป็นผลพวงของการสร้างความหมายให้แก่ สัญญาณนั้น จงทำให้สถาปัตยกรรมกลายเป็นสัญลักษณ์ ที่อุ้มความคุ้นเคยของคนส่วนใหญ่ไปในที่สุด

การวิเคราะห์ทางลัญชาติจึงเป็นแนวทาง การค้นหา มุ่งเน้นถึงความหมายที่หลบซ่อนอยู่ใน จิตสำนึกและมักไม่ได้รับการพูดถึง หากแต่เป็นเรื่อง พลักลั่นที่ทำให้สรรสิ่งเกิดความหมายขึ้นมาอย่าง แท้จริง โดยที่เรามีรู้ตัว ทั้งนี้เกิดจากการสั่งสมทาง วัฒนธรรมมาอย่างยาวนาน จนทำให้เกิดระบบ สัญลักษณ์นั้นขึ้นมา ดังนั้นความหมายของสัญญาณ จึงมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ตามสมัยนิยม

ตามคตินิยมของผู้คนในแต่ละยุคสมัย ซึ่งเรียกว่า ความหมายในระดับที่หนึ่ง หากแต่ความหมายระดับ ที่สองที่ซ่อนอยู่นั้นต่างหากที่เราควรสนใจในการค้นหา จากการค้นหารากเหง้าทางวัฒนธรรมที่ผู้คนแต่ละรุ่น เต็มเวลา แต่กลับอาศัยอยู่ในสถานที่เดียวกัน เพื่อให้ เราสามารถเข้าใจได้ถึงรูปธรรมที่ปรากฏขึ้นได้อย่างถ่องแท้ ความเข้าใจดังกล่าวจึงเป็นเครื่องมือในการออกแบบและ วางแผนได้อย่างสอดคล้องกับความเข้าใจและรากฐาน ทางจิตใจของผู้คน หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการสืบสาน รากเหง้าทางวัฒนธรรมนั้นเอง

1. ปรากฏการณ์ศาสตร์และสัญชาติศาสตร์

แนวทางการศึกษาปรากฏการณ์นั้น เป็นแนวทาง ที่เสนอแนะให้สร้างความเข้าใจในมนุษย์ด้วยกันตาม สภาพของความเป็นจริงที่เกิดขึ้นตามสถานการณ์ หรือ ตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ปรากฏการณ์ศาสตร์เป็นความรู้ ที่เกิดจากการวิเคราะห์สิ่งที่เกิดขึ้นอย่างมีตรรกะ และ เป็นจริงตามเหตุและปัจจัยที่แตกต่างกัน

เพื่อนำมาประมวลเป็นการอธิบายผลลัพธ์ของ ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างมนุษย์กับสภาพแวดล้อม ทางกายภาพที่เกิดขึ้น

Louis Kahn กล่าวถึงแนวทางการศึกษา ปรากฏการณ์ ซึ่งแปลโดย รศ.ดร.พิพัฒน์สุดา ปทุมมานนท์ ในหนังสือปรากฏการณ์ศาสตร์ในสถาปัตยกรรม “ได้ให้คำแปลว่า “กลับไปสู่สิ่งที่ธรรมชาติที่สุด เพื่อค้นหา ความหมายที่แท้จริงที่สุด” (Return to the things themselves) ดังจะเห็นได้ว่าขั้นตอนแรกของการศึกษา ล้วนปรากฏการณ์ดีจากการพิจารณาเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่าง ถึงแก่นแท้ของความเป็นจริงที่เกิดขึ้นตามสภาพการณ์ ที่เรียบง่ายที่สุด โดยไม่มีความคิด แนวความคิด หรือ อดีตใดๆ มาเลือนปนให้เสียความหมายที่แท้จริงของมันไป การพิจารณาถึงปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นนี้ เริ่มต้นจาก

ความรู้สึกเบื้องต้นที่เรามีต่อสิ่งนั้นๆ ดังคำกล่าวว่า “ความรู้สึกทำให้เกิดชีวิตขึ้นกับโลกของเรามันเป็นเหมือนสภาพน้ำที่ทดสอบข้ามระหว่างหัวใจอย่าง ของเราไปสู่โลก” นอกจากนั้นความรู้สึกที่เกิดขึ้น เป็นเสมือนสิ่งที่บอกให้รับรู้ได้ว่า ที่แห่งนั้นมีเรื่องราวบางอย่างที่กำลังพยายามจะถือสารอกรมาให้เราได้รับรู้ ที่แห่งใดซึ่งมันอยู่ได้ สัมผัสแล้วปราศจากเชิงความรู้สึกนั้น ย่อมเป็นที่ขาดซึ้ง ความผูกพันกับมนุษย์ในที่สุด ดังนั้นการเรียนรู้ว่าเรารู้สึก กับสถานที่นั้น จึงเป็นเสมือนประตูทางเข้าไปสู่การพิจารณา สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริง ความรู้สึก (Feeling) ได้ก่อให้เกิดผลลัพธ์ทางจิตวิทยาถึงความรัก ความผูกพันในเจตใจของมนุษย์ที่มีต่อสิ่งที่ได้ประ深交 พบเห็น และลัมพัส และนำไปสู่การสร้างรูปธรรมของ ความรู้สึกนั้นให้เกิดขึ้นในรูปของ “เรื่องกาย” หรือ สภาพแวดล้อมที่มนุษย์ได้สมมุติขึ้น รวมทั้งสิ่งของต่างๆ ที่จับต้องได้ หันนี้ เพื่อรักษาไว้ซึ่งความรู้สึกนั้นให้คงอยู่ ตลอดไป และสิ่งสมมุติที่มนุษย์ได้สร้างขึ้นมานี้เอง ได้กลับมาสร้างเป็นคุณสมบัติทางนามธรรมของรูปธรรม ที่ปรากฏนั้น เปรียบเสมือนเป็น “เรื่องใจ” ให้เกิดขึ้น ในภายหลังอย่างไม่มีที่ลิ้นสุด เปรียบเสมือนกฎแห่ง การเรียนรู้ว่าatyเกิดทางพุทธศาสนา ที่กล่าวว่า ความต้องการหรือกิเลสของมนุษย์นั้นนำไปสู่ความรัก ความผูกพัน หรือตัณหา และก่อให้เกิดวัฏจักรสงสาร เท่านั้นสิบต่อไป

จิตวิญญาณ หรือคุณสมบัติทางนามธรรมของรูปธรรมที่ปรากฏนั้น เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เรื่องกายที่ปรากฏนั้นมีความหมาย และคุณค่าต่อจิตใจมนุษย์อย่างน่าสนใจ ทั้งยังเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความแตกต่างของภาระบุรุษคุณค่าของสิ่งของสองสิ่งที่แตกต่างกัน หรือของชนัตเดียวกันที่เหมือนกัน ดังนั้นการศึกษาเรื่องจิตวิญญาณที่เกิดขึ้นนั้นจึงมีความเกี่ยวพันกับการศึกษาความของคนในวัฒนธรรมต่างๆ ที่แตกต่างกันอย่างแยกระหว่างกันไม่ได้

มีฉะนั้นจะทำให้ไม่สามารถเข้าใจคุณค่าทางนามธรรม
ที่แท้จริงได้ โดยปกติมนุษย์สามารถตรับรู้จิตวิญญาณ
ของสรรพสิ่งได้โดยอาศัยอิสตประสาหลัมผัสทั้งห้าจาก
รูปธรรมในลักษณะของรูป รส กтин เสียงและสัมผัส

การศึกษาปราชญากรณ์เมือง หมายถึง การพิจารณา
เหตุการณ์ กิจกรรมต่างๆ ของผู้คนที่เกิดขึ้นในเมือง
โดยอาศัยความรู้สึกที่เกิดขึ้นเป็นภูมิใจสำคัญในการเข้า
ถึงปราชญากรณ์นั้นๆ เพื่อนำไปสู่การสร้างความเข้าใจ
ในเชิงลึกของสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นต่อไป ซึ่งได้แก่ การตีความ
ถึงสาเหตุ ที่มาและผลลัพธ์ที่ปราชญา ตลอดจนความหมาย
ที่ซ่อนอยู่ภายใน และการคาดเดาแนวโน้มปราชญากรณ์
ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

สัญคานิตร (Semiotics) กล่าวถึง การสื่อสารทางสัญลักษณ์ของมนุษย์ จนเกิดเป็นวัฒนธรรมที่สืบท่อ กันมา การตีความสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่เกิดขึ้น จึงอาศัยความเชื่อมโยงกับบริบททางวัฒนธรรม (cultural context) เช่น ผู้คน ค่านิยม คติความเชื่อ หรือสภาพแวดล้อมทางด้านการตั้งถิ่นฐาน เป็นต้น ซึ่งความหมายทางสัญลักษณ์นั้นย่อมเปลี่ยนแปลงไป ตามกาลเวลา บุคลมัยและความก้าวหน้าทางวัฒนการ ของมนุษย์ ส่งผลให้ความหมาย การสื่อความหมาย และ การตีความนั้นเปลี่ยนแปลงไปตามชนิด

ปรากฏการณ์ศาสตร์และสัญศาสตร์ สามารถเชื่อมโยงกันในประเดิมของการสร้างความรู้สึก เรื่องกายและเรื่องใจให้เกิดขึ้น หรือเกิดขึ้นแล้วนั่น กล่าวคือ ความรู้สึก (Feeling) ที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจากการรับรู้และการสร้างความหมายให้เกิดขึ้นในจิตใจของมนุษย์ จนเกิดเป็นความรู้สึกขึ้นนั่นเอง ดังนั้นความรู้สึกจึงเป็นผลลัพธ์ของการรับรู้และการตีความของแต่ละคนนั่นเอง (Feeling result from Perception and Meaning) มนุษย์แต่ละคนมีการตีความหมายที่แตกต่างกัน ตามแต่ประสบการณ์

พนกกรรม
ลิตวิญญาณ
ผู้ทั้งห้าจาก
เลสัมผัส

การพิจารณา
ตัวในเมือง
ด้วยในการเข้า
มาความเข้าใจ
การตีความ
ความหมาย
และการอ่าน

การสื่อสาร
ธรรมที่สืบท่อ
ธรรมที่เกิดขึ้น
การรับรู้
ความเชื่อ
ฐาน เป็นต้น
เปลี่ยนแปลงไป
ตามวัฒนาการ
ความหมายและ
ทัน

สามารถ
มรรค เรียนรู้
ลักษณะ
จากการรับรู้และ
มองนุชช์ จนเกิด
สึก็จะเป็นผลลัพธ์
แห่ง (Feeling
ing) มุนช์แต่ละ
แต่ประสบการณ์

และการเรียนรู้โลกที่แตกต่างกัน ความแตกต่างนี้ได้
บ่มเพาะ เติบโตและหล่อหลอมจนกลายเป็นวัฒนธรรม
ร่วมของคนในกลุ่มนั้นในที่สุด วัฒนธรรมร่วมนี้มี
การเติบโตอย่างต่อเนื่องบางวัฒนธรรมก็ลื้นสุด
บางวัฒนธรรมสามารถดำรงอยู่ได้จากการปรับเปลี่ยน
ซึ่งเป็นไปตามกฎของธรรมชาติที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่
ตลอดเวลา

Ferdinand de Saussure (1857-1913)
ปราชาร์ของการศึกษาทางด้านโครงสร้างภาษาศาสตร์
และสัญวิทยา เป็นผู้ให้กำเนิดแนวคิดถึงความแตกต่าง
ระหว่างภาษาและภาษาใช้ภาษา ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความ
สัมพันธ์ที่ซับซ้อนของรูปสัญญา (Signifier) และ
ความหมายของรูปสัญญาที่เกิดขึ้น (Signified) โดย¹
ความสัมพันธ์นี้เกิดจากบริบทโดยรอบ และรหัสทาง
วัฒนธรรมที่เป็นที่รับรู้ในคนกลุ่มนั้นประกอบกับ²
การสื่อสารอ комเพื่อใช้สื่อสารระหว่างกัน เช่น การตี
ความหมายตัวอักษรตัวหนึ่งยอมต้องอาศัยตัวอักษร
รอบข้างเพื่อสร้างความหมายขึ้นมา Saussure กล่าวภายหลัง
ภาษาว่าเป็นระบบของสัญญาณหนึ่งที่ถือถึงความคิด
ต่างๆ ไม่ต่างไปจากระบบของงานเขียน หรือพิธีกรรม
ทึ่งสัญญาณในแบบต่างๆ แต่ภาษาเป็นระบบสัญญาณ
ที่มีความสำคัญสูงสุดเมื่อเทียบกับระบบสัญญาณอื่นๆ
ดังนั้นความหมายสำคัญของสัญวิทยา (Semiology)
จึงครอบคลุมว่าเป็นอะไรก็ได้ที่ก่อให้เกิดความหมาย³
โดยการปรับเปลี่ยนให้เห็นถึงความแตกต่างไปจากสิ่งอื่นๆ
และคนในสังคมยอมรับหรือเข้าใจ เช่น ภาษา ภาษาศาสตร์
การเดินของคนในเมือง (Saussure, 1985) รองเท้าบู๊ฟ
(Godzick, 1985) เป็นต้น หากเปรียบเทียบรูปธรรมกับ⁴
พัฒนารูป หรือรูปกับนามในทางสถาปัตยกรรม พบว่ามี
ความหมายเช่นเดียวกับสัญญาณและความหมายของ
สัญญาณตามแนวคิดของโซซูร์ ทั้งนี้ Saussure เห็นว่าเป็น
ทั้งความสัมพันธ์และความแตกต่าง (Distinction)

ในเวลาเดียวกัน ซึ่ง Saussure เรียกว่า "Diacritics" เช่น
ลีดงย่อมเป็นลีดงไม่ใช่ลีดง เป็นต้น คุณภาพ
ที่สำคัญของแนวคิดของ Saussure ในเวลาต่อมาคือ⁵
การทำให้ลึกลับเรียกว่า "ความหมาย" กล้ายเป็นประเด็น⁶
หลักที่ต้องได้รับการศึกษาอย่างจริงจัง ซึ่ง Saussure
ได้เคยให้นิยามของความหมายว่าเป็นคนละเรื่องกับ⁷
การเป็นตัวแทน ดังนั้นการอธิบายระบบด้วยสัญศาสตร์
จึงเป็นการอธิบาย ลึกลับที่ปราฏกับสาระแห่งการปราฏ
ตัวเข้าหากันของลึกลับนั้น ว่ามีความเป็นมาและข้อตอนอย่างไร
ตามเหตุและปัจจัย มากกว่าที่จะพยายามอธิบายว่าลึกลับนั้น
มีความหมายใดซ่อนอยู่ ซึ่งเป็นการำพร่างความหมาย
ด้วยความเป็นตัวแทน หรือระบบสัญญาณ ซึ่งเป็นลึกลับที่⁸
คนทั่วไปคุ้นเคยมาเป็นอย่างดี หันนี้เหตุและปัจจัยนั้น
ย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย ตามกาลเวลา

ไซรัตน์ เจริญสินโภพ กล่าวสรุปไว้ว่า "เมื่อเป็น⁹
เช่นนี้ สาระสำคัญของการหาความรู้แบบสัญวิทยาจึง¹⁰
ไม่ได้อยู่ที่การพยายามจะค้นหาความหมายในสรรพสิ่ง
อย่างที่ริบิการหาความรู้แบบศาสตร์แห่งการตีความ
พยายามกระทำ แต่กลับอยู่ที่การค้นหาถึงรูปแบบและ
กระบวนการฝ่า แม่ง แยกของภาษาที่กระทำต่อสรรพสิ่ง
จนก่อให้เกิดความหมายขึ้นมากกว่า กล่าวอีกนัยหนึ่ง¹¹
สำหรับนักสัญวิทยา "ความหมาย" เป็นเรื่องของความ
แตกต่าง ตรงข้ามเมื่อเทียบจากเนื้อในของลึกลับ คู่ตรงข้าม
ของสรรพสิ่งที่ร่วมกำหนดความหมายซึ่งกันและกัน
ความหมายจึงมีลักษณะเป็นพลวัต ไม่หยุด นิ่งตายตัว¹²
แต่เป็นการประกอบกันขึ้น หรือการประทับ ประสาของ
สัญญาณต่างๆ ภายใต้ระเบียบกฎเกณฑ์ต่างๆ สัญศาสตร์¹³
ก็คือการศึกษาถึงกระบวนการสร้างความหมายที่ไม่รู้จบนี้¹⁴
ในสังคม ซึ่งเป็นทั้งสัญญาณทางภาษาและที่ไม่ใช้สัญญาณ
ของภาษา ฉะนั้นสัญญาณจึงมีความหมายที่หลากหลาย
ไม่ว่าจะเป็นเสื้อผ้า อาหาร เครื่องดื่ม เครื่องเรือน
เครื่องประดับ หรือบรรดาสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเราทั่วไป

และความหมายของลัญญาเหล่านี้ ก็ขึ้นอยู่กับรหัส กฎิกาที่หรือก็คือระบบวัฒนธรรม นั่นเอง"

Roland Barthes (1967) เคยให้НИยามไว้ว่า "ตราบเท่าที่มีการเกิดขึ้นของสังคม ของใช้ทุกอย่าง จะกลายเป็นลัญญาด้วยตัวของมันเอง" (As soon as there is a society, every usage is converted into a sign of itself) โดยนอกจากความหมายเพื่อการใช้สอย ของวัตถุแล้วนั้น ยังมีความหมายที่เรียกว่า ความหมายในระดับที่สอง (the second level signification) ในทัศนะของ Barthes กระบวนการเปลี่ยนแปลง ลดทอน ปกปิด อำนาจฐานของการเป็นสรรพลิ่งในสังคมให้กลายเป็น เรื่องปัจจิตรรรมดา (หรือเป็นธรรมชาติ) ว่าเป็นกระบวนการ การสร้างมายาคติ (Mythologies) โดยเป็นความคิดที่ คนส่วนมากยอมรับโดยไม่ตั้งคำถามและสอดคล้องกับ ระบบอำนาจที่ดำเนินอยู่ในสังคมขณะนั้น เนื่องจาก Barthes เห็นว่ามายาคติเหล่านี้คือตัวกำหนดการรับรู้ ของสังคม ดังนั้นความจริงและความหมาย จึงเป็นผลผลิต ทางสังคมที่ไม่เป็นธรรมชาติ เป็นเพียงสิ่งที่ดำเนินอยู่ใน การรับรู้ของเราเท่านั้น หากเราปรับรูปได้ก็จะไม่มีสิ่งนั้น ปรากฏขึ้น ไม่ว่าจะเป็น "ความจริง" หรือ "ความหมาย" ก็ตาม ความพยายามสันคลอนและถลายมายาคติของ Barthes เป็นรากฐานของแนวคิดแบบโครงสร้างนิยม ซึ่ง Barthes เห็นว่าบทบาท หน้าที่หลักของมายาคตินั้นไม่ใช่ แค่การปิดบัง อำนาจ เก็บกด ปิดกันอย่างที่มักนิยม เข้าใจกัน แต่เป็นร่องของการบิดเบือน (Distort) ให้มอง ไม่เห็นมากกว่างานเขียนของบาร์นั้นเป็นภาคปฏิบัติการ ของอุดมการณ์แบบหนึ่ง และเป็นการสร้างความหมาย บางอย่างขึ้นมาจากการพูดเล่าหรืออธิบายสิ่งที่มี อยู่แล้วนั้น และความหมายเป็นเรื่องของการประทัศ ประسانะระหว่างลัญญาต่างๆ ที่พึงกระทำต่อ กัน

รหัสเป็นตัวกำหนดและกำหนดความหมายให้ เกิดขึ้นและสามารถส่งต่อหรือสื่อสารไปยังกันและกันได้ ในลักษณะของข้อความในเชิงของสังคมศาสตร์ "รหัส" ที่สำคัญก็คือ จารีตปฏิบัติทางสังคม วัฒนธรรมในเรื่อง นั้นๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่นักลัญญาไทยต้องหาให้พบ โดยพยายาม ชี้ให้เห็นถึงว่าปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นย่อมาจาก ความหมายในตัวเอง แต่ขึ้นอยู่กับรหัสที่เป็นตัวกำหนด ตำแหน่งของหน้าที่และบทบาทภายใต้ระบบใหม่อย่างไร จึงจะเป็นการมองในระนาบเดียว กัน และในระดับ โครงสร้าง ซึ่งโดยปกติแล้วนั้นมักจะถูกมองข้ามหรือ มองไม่เห็น เนื่องจากเป็นสิ่งที่ดำเนินอยู่ในระดับของจิต ไร้สำเนา นั่นคือไม่มีความหมายใดดำเนินอยู่โดยไม่ต้อง พึงพาร์ทส เพียงแต่ลัญญาส่วนใหญ่แพร่หลายจนเป็น ที่รู้จักและถูกยอมรับในวงกว้าง จนเกือบจะไม่มีความ จำเป็นต้องค้นหารหัสอีกต่อไป เนื่องจากลัญญาเหล่านี้ได้ แปรเปลี่ยนไปเป็นลัญญาชนิด ดังนั้นลัญญาจึงไม่มี ความหมายในตัวเอง แต่ความหมายของลัญญาเป็นเรื่อง ของรหัส หรือกฎหมายที่เป็นตัวกำหนดความหมาย นั้นต่อไป ซึ่งแตกต่างไปจากแนวคิดในเรื่องตัวบท ตามนักทฤษฎีแนวศาสตร์แห่งการตีความ (ไซรัตน์ เจริญสินโอพาร, 2545) ในนัยนี้ลัญญาจึงหมายถึง ศาสตร์ว่าด้วยการตีความลัญญาของเรื่องและความหมาย ของ "ข้อความ" จึงหมายถึง ขันตอน แบบแผนในการปฏิบัติ วิธีการในการกินอยู่ทั้งหมด วิธีปฏิบัติในการสร้างและทำลาย รูปแบบการประกอบกิจกรรมต่างๆ รวมทั้งภาษาพูด ภาษาเขียน ภาษาภाय ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่ในการถ่ายทอดลือสาระห่วงกันได้เป็น อย่างดี

ความแตกต่างที่สำคัญประการหนึ่งของ ปรากฏการณ์ศาสตร์กับลัญญาศาสตร์ คือ ปรากฏการณ์ ศาสตร์จะเน้นการอธิบายผ่านความเข้าใจของจิตสำนึก โดยเชื่อว่าจะต้องมีการดำเนินอยู่ของจิตสำนึก จึงจะมี

ความหมายเกิด เกิดขึ้นทั้งในระดับ อธิบายความหมาย จึงจะสามารถดึง ดูงอยู่บนพื้นฐาน อีกประการหนึ่ง ของการแบ่งสิ่งที่ ความสัมพันธ์ กฎิกาที่หรือ อย่างที่เป็นอยู่

2. การศึกษา

ความ ปรากฏการณ์ ให้เกิดแนวทาง ความหลากหลาย ไซเดกเกอร์ เต Heidegger, Barton, Jr., กาล่าว่าได้ว่าสิ่ง "ความสัมพันธ์" ความเข้าใจ เป็นช่วยให้เรา การตีความ ได้ถูกจำกัดด้วย เนินเขาจึงมีนิ ชื่อน้อยด้วย ที่หนึ่ง (Rola ก็พบว่า ความ แตกต่างกันไป อยู่ภายใต้จิต ความหมายใน

หมายให้
แลกันได้
การ "รหัส"
ไม่เรื่อง
พยายาม
ก้ม "ไม่มี
ตัวกำหนด
กฎอย่างไร
ในระดับ
มองข้ามหรือ
ดัดแปลงจิต
โดยไม่ต้อง^{ความ}
พยายามเป็น^{ความ}
ไม่มีความ
หมายท่านได้^{ความ}
หมายจึงไม่มี^{ความ}
หมายเป็นเรื่อง^{ความ}
ความหมาย
เรื่องตัวบท
(ไซรัตน์^{ความ}
ก็จะหมายถึง^{ความ}
ความหมาย
แบบแผนใน^{ความ}
วิธีปฏิบัติใน^{ความ}
กิจกรรมต่างๆ^{ความ}
ซึ่งสิ่งต่างๆ^{ความ}
ท่านกันได้เป็น^{ความ}

การหนึ่งของ
ประวัติการณ์
ของจิตสำนึก
สำนึก จึงจะมี

ความหมายเกิดขึ้น ในขณะที่ลัญญาต์เรื่องความหมาย เกิดขึ้นทั้งในระดับจิตสำนึกและจิตไว้สำนึก และจำเป็นต้อง อธิบายความหมายที่เกิดขึ้นโดยอาศัยรหัสเป็นตัวกำหนด จึงจะสามารถเข้าใจความหมายนั้นได้อย่างแท้จริง ทั้งนี้ ตั้งอยู่บนพื้นฐานของเหตุและปัจจัยที่ทำให้เกิดรหัสนั้น อีกประการหนึ่งด้วย ดังนั้นในการศึกษาจึงจำเป็นต้อง มีการแบ่งสิ่งที่จะศึกษาออกเป็นหน่วยอย่างๆ เพื่อดู ความสัมพันธ์ของหน่วยอย่างเหล่านั้นกับรหัส ระบุเป็น กฎเกณฑ์หรือโครงสร้างใด กำกับหรือกำหนดให้เป็น อย่างที่เป็นอยู่นั่นเอง

2. การศึกษาสังคัญะแห่งสถาบัน

ความสัมพันธ์ใหม่ของวัตถุกับโลกแห่ง ประวัติการณ์ตามความคิดและปัจจัยของบุคคลสังคม ให้เกิดแนวทางการศึกษาที่อ้างอิงอยู่ภายใต้การค้นหา ความหลากหลายของสิ่งที่นำมาซึ่งมโนโยগกันหรือที่ "ไฮเดเกอร์" เรียกว่า "การชุมนุมของสรรพสิ่ง" (Martin Heidegger, *What is a Thing?*, translated by W.B. Barton, Jr., and Vera Deutscher, 1976, p.174) ซึ่งอาจ กล่าวได้ว่าสิ่งต่างๆ นั้นมีความหมายตามขนาดและ "ความสัมพันธ์" ที่ทำให้เกิดอัตลักษณ์ที่แท้จริงของสิ่งนั้น ความเข้าใจเรื่องลัญญาต์และความหมายของลัญญาต์ จึงช่วยให้เราสามารถเข้าใจประวัติการณ์ที่เกิดขึ้นได้จาก การศึกษา ยกตัวอย่างเช่น "เนินเขา" พบร่วมกัน เนินเขาจึงมีนิยามหรือเกณฑ์ในการกำหนดความหมาย ซึ่งอนุญาตด้วย ความหมายนี้เรียกว่า ความหมายในที่นั่น (Roland Barthes, 1976) และในเวลาเดียวกัน ก็พบว่า ความหมายของเนินเขาที่แต่ละคนรับรู้ย่อม แตกต่างกันไป เพราะความหมายที่มากขึ้นและลบซ่อน อยู่ภายใต้จิตสำนึกของผู้คนย่อมทำให้สรรพสิ่งเกิด ความหมายใหม่ขึ้นมา ภายใต้อัตลักษณ์ของมันนั่นเอง

ที่ลับซับซ้อนมากขึ้น กรณีศึกษาเรื่องห่วงซุ้ย หรือสุสาน ล้ำหรับชาวจีนนั้นเป็นการอธิบายถึงความหมายในระดับ ต่างๆ ของคำว่าเนินเขาได้เป็นอย่างดี รวมทั้งเป็น การอธิบายถึงที่มาแห่งการกำหนดของสถานที่และ สถาปัตยกรรมภายใต้ลัญญาต์ที่ถูกกำหนดขึ้นมาอย่างมี นัยยะสำคัญ

การศึกษาเรื่องลัญญาต์แห่งสถาบันที่เป็นการอธิบาย ประวัติการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยการบรรยายและพรรณนา ทั้งนี้ เป็นผลเนื่องมาจากวิธีการวัดความรู้สึกที่แตกต่างกันไป ของแต่ละคนในเชิงปริมาณนั้นไม่สามารถกระทำได้อย่าง ถูกต้องและแม่นยำ รวมทั้งไม่สามารถเข้าถึงความหมาย ในระดับต่างๆ ได้อย่างครอบคลุม ทั้งนี้เนื่องจาก ความหมาย ของลัญญาต์นั้นมีลักษณะของการคงอยู่ การเลือนหาย และ การลัญญาต์ที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา (ผู้เขียน) จากการศึกษา ความหมายของลัญญาต์พบว่าความหมายของลัญญาต์ที่ เกิดขึ้นเมื่อระดับ ได้แก่ ความหมายระดับที่หนึ่งเกิดจาก การใช้งานหรือการใช้สอยอาคารสถานที่นั้นๆ ความหมาย ในระดับที่สองเกิดจากความเป็นตัวแทนของระบบลัญญาต์ (symbolic) หรือระบบตัวแทน (representative) เพื่อ สื่อถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยเฉพาะระบบลัญญาต์ทางด้าน พิธีกรรมและความเชื่อของชาวจีน ความหมายในระดับที่ สองนี้เป็นสิ่งที่สร้างให้เกิดความหมายใหม่ จากการแทนที่ ความหมายอื่นๆ ด้วยความจงใจ หรือเต็มไปด้วยเหตุผล บางประการที่สร้างขึ้นเพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายบาง ประการ ความหมายใหม่ที่เกิดขึ้นจึงมักจะเป็นความหมาย ที่ทำลาย หรือแทนที่ทำให้ความหมายพื้นฐานลัญญาต์ไป จากความหมายดังเดิมของมันนั่นเอง

3. ດັວອຢ່ານກາຮົກຮາະກໍຮະບບສັນລັກຂອງກາບວັດນຮຣມ

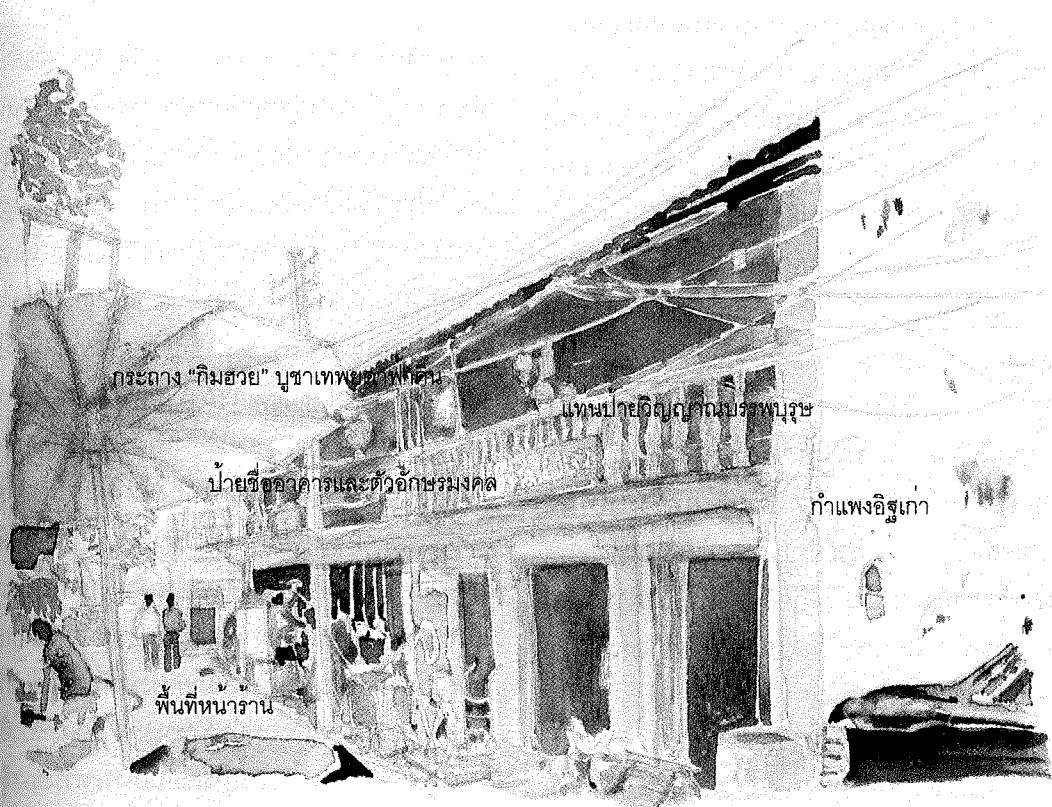
ສັນກະ

ສັນກະທີ່ໂຮ້ອສັນຍຸລັກຂອນທີ່ປ່າກູງ (Signifier)	ຄວາມໝາຍຂອງສັນຍຸ (Signified)	ຄວາມເກີຍວັນໃນເງິນວັດນຮຣມ (Cults Root)
ຫຼຸມປະດູ	ກາຮົກຮາະກໍຮະບບສັນລັກຂອນທີ່ປ່າກູງ	ກາຮົກຮາະກໍຮະບບສັນລັກຂອນທີ່ປ່າກູງ
ປ້າຍອັກຮົມຄົດ	ກາຮົກຮາະກໍຮະບບສັນລັກຂອນ	ກາຮົກຮາະກໍຮະບບສັນລັກຂອນ
ກຳແພັງອື່ນເກົາ	ກາຮົກຮາະກໍຮະບບສັນລັກຂອນ	ກາຮົກຮາະກໍຮະບບສັນລັກຂອນ
ທາງເດີນແລະທ່ວາງ	ກາຮົກຮາະກໍຮະບບສັນລັກຂອນ	ກາຮົກຮາະກໍຮະບບສັນລັກຂອນ

ກະຈາກ
ແຫ່ນຫຼູ້
ປ້າຍອັກ
ກຳແພັງ
ພື້ນທຶນ

ກາພປະກອນ 1 ແສດຄວາມເຫຼຸມໂຍງຂອງສັນຍຸທີ່ໂຮ້ອສັນຍຸລັກຂອນທີ່ປ່າກູງເຫຼຸມໂຍງກັບກາຮົກຮາະກໍຮະບບສັນລັກຂອນ

ກາພປະກອນ 2

สัญญาหรือสัญลักษณ์ที่ปรากฏ
(Signifier)

ความหมายของสัญญา
(Signified)

ความเกี่ยวพันในเชิงวัฒนธรรม
(Cults Root)

กระถางบุชาเทพเจ้า
แท่นบูชาบนธรรพบุรุษ
ป้ายอักษรرمงคล
กำแพงอิฐเก่า
พื้นที่หน้าร้าน

การรับพลังงานจากธรรมชาติเบื้องบน พุทธคติในแบบมหายาน
การปฏิบัติต่อวิญญาณหลังความตาย ความเชื่อที่เกี่ยวกับธรรพบุรุษ
การสร้างอัตลักษณ์และป้องกันพลังจากภายนอก ศาสตร์ชเวงจุย
ประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน การตั้งถิ่นฐานของชาวจีนในไทย
สถานที่แห่งการเริ่มต้น ความเคารพและศรัทธาเจ้าและบรรพบุรุษ

ภาพประกอบ 2 แสดงความเชื่อมโยงของสัญญาหรือสัญลักษณ์ที่ปรากฏเชื่อมโยงกับรากเหง้าทางวัฒนธรรม
บริเวณกลุ่มเรือนแก้วเก่าในย่านตลาดน้ำอย

4. សៀវភៅនិងការអប់រំ

การคีกษาสัญญาณในอาคารและสถานที่เป็นเรื่อง การคีกษาสัญญาณ (Signifier) หรือรูปธรรมที่แสดงถึง การปรากฏตัวของอาคารและสถานที่ จากรูปแบบของ ตัวอาคาร รายละเอียดและลวดลายในการออกแบบ ประดับประดาอาคาร รวมทั้งการแบ่งพื้นที่ใช้สอยทั้ง ภายในอาคารและภายนอกอาคาร ตลอดจนกิจกรรม ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในอาคารหรือสถานที่นั้นๆ เพื่อนำไปสู่ การเข้ามายิงกับความหมายของสัญญาณ (Signified) ที่เกิดขึ้น โดยเน้นถึงประเด็นที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ เกิดลักษณะการบวชสถานที่ทั้งห้าประการ "ได้แก่" ระบบ สัญลักษณ์ที่ปรากฏ กิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ความหลากหลายของบรรยาการ ชีวิตคนเมืองและคุณภาพ ของบรรยาการเมือง ซึ่งปัจจัยทั้งห้าประการนี้เป็น สิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดความชัดเจนในการก่อให้เกิด

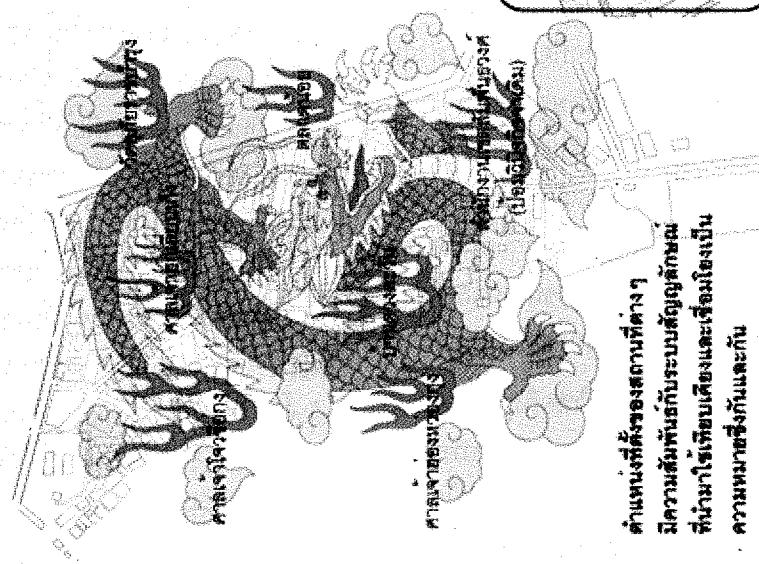
กรุณ์ศึกษาที่ 1) ถนนวนิชสอง : ถนนสาย
มังกรเขียว

ความหมายของถนนนานาชาติสองในทศวรรษของ
ชาวจีน ในย่านตลาดน้อยนั้น นอกจากความหมายใน
แบ่งของการใช้สอยโดยตรงซึ่งเป็นเส้นทางการสัญจร
หลักที่ตัดผ่านชุมชนแล้วนั้น ยังมีความหมายในแบ่งของ
เส้นทางแห่งการเชื่อมโยงจิตใจของชาวชุมชนเข้าไว้一起
ด้วยกันอย่างแน่นใจ ทั้งนี้จากการศึกษาวิพากษานาการ
การตั้งถิ่นฐานของชุมชน พบร่วมกันในยุคเริ่มแรกซึ่ง
เป็นชาวจีน เชื้อสายยกเกี้ยนนั้นอาศัยแม่น้ำเจ้าพระยา
เป็นเส้นทางหลักในการเดินทางไปยังแหล่งต่างๆ
ส่งผลให้มีแม่น้ำเจ้าพระยา ในสมัยก่อนถูกเปลี่ยนเปรียบ
ว่าเป็นแม่น้ำเสื่อมเส้นเลือดหลักและเป็นที่มาของการตั้ง
ถิ่นฐานในยุคเริ่มแรก รวมทั้งกำเนิดของคลองเจ้าริมแม่น้ำ
เจ้าพระยาต่างๆ ของชาวจีนยกเกี้ยนจำนวน 8 แห่ง ได้แก่

ศาลเจ้ากวนอูคองสาน (บู๊เจี้ยนเปี้ย) ศาลเจ้าตีกิดิน (กึ้งนำเบี้ย) ศาลเจ้าจิวซือกง ศาลเจ้าแม่ทับทิม บางชุนเทียน ศาลเจ้าเกียงอันกง กวีจีน ศาลเจ้าล่าปุ่ง เต้กง ชนบูรี ศาลเจ้าอาเนี่ยวนิง ชนบูรี และศาลเจ้า ยกเลี่ยนแกง จากการศึกษาพบว่าศาลเจ้าจากเกียงทั้งแปด แห่งนี้เป็นสมือนลัญลักษณ์ที่แสดงถึงการลงหลักปักฐาน ของชาวจีนยกเกียงในประเทศไทยจากครั้งอดีต ในเวลา ต่อมาที่มีการเปลี่ยนรูปแบบการคุมนาคมชนส่งไปสู่ระบบ ถนน ซึ่งถนนเจริญกรุงได้สร้างปรากฏการณ์เมืองใน รูปแบบของเมืองที่สำคัญระบบถนน เป็นเส้นทางการลัญจร ที่สำคัญ ทำให้ระบบการขนส่งทางน้ำเริ่มสูญเสียบทบาท สำคัญไปจนวนวิชสองจีกลายเมืองเส้นทางการเดื่อมโยง สำหรับคนจีนในยุคต่อมาที่มีการขนส่งทางน้ำเป็นหลัก อย่างไรก็ตามสิ่งที่ยังคงลึกลับต่อมาสักวันสองวันในเมือง ของความหมายที่เปลี่ยนจากเม่น้ำเจ้าพระยามาเป็นถนน วนวิชสองน้ำยังคงอยู่ในความหมายของชาวจีนที่เดียวกับ ที่เคยให้ความสำคัญกับเม่น้ำเจ้าพระยามาก่อน กล่าวคือ ยังคงไว้ซึ่ความหมายของการเชื่อมโยงระหว่างชาวจีน ที่อาศัยหากลายแข็งตัวโดยกันเป็นชุมชนใหญ่ที่มีรากเหง้า มาจากบรูพุธชาติเดียวกันในอดีต ความหมายของเส้นทาง การเชื่อมโยงนี้จึงมีนัยยะของการลึกลับเชื่อกันว่า ตระกูลเดียวกันกันอีกด้วย ซึ่งชาวจีนยกเกียงจะถือว่า สัญลักษณ์ของมังกรเขียวตนนี้เป็นสัญลักษณ์ที่อยู่คู่มา กับประเทศรองรับดังเดิมของตนเอง ในแผ่นดินใหญ่ และเป็น เสมือนสัญลักษณ์แทนการต่อรองอยู่ของชาวจีนยกเกียง อีกด้วย (ในขณะเดียวกันแต่ล้วนเป็นเยี่ยมแย่ราษฎร์ส่วนใหญ่ ใช้สัญลักษณ์ของลีಡงและมังกรทอง) สิ่งที่ทำให้ถนน วนวิชสองมีความแตกต่างไปจากถนนอื่น คือความหมาย ของการเชื่อมโยงดังที่กล่าวมาแล้วนั้น ก่อให้เกิดลักษณะ พิเศษของความเป็นย่านชาวจีนที่สำคัญ ทั้งในแง่ของมิติ และคุณสมบัติของพื้นที่ที่เกิดขึ้น ซึ่งพบว่าถนนวนวิชสอง มีคุณสมบัติของความเป็นพื้นที่ที่เก็บรวบรวมและมากกว่าพื้นที่

ล้าตีกิดิน
ผึ้งทับทิม
เจ้าเล่าปุ่ง
จะคำเจ้า
หนังแปด
ลังบักฐาน
ต ให้เวลา
ไปสุรูปบบ
ก็เมืองใน
การสูญจร
เสียบทบาท
การถือมโยง
ยกเป็นหลัก
คนจันในแม่
มาเป็นกันน
เข้าเดียวกับ
องค์ล่าวคือ
หัวใจวะจัน
ที่มีราหะเจ้า
ของเลี้ยงทาง
ญาจารวะวงศ์
ก็จะจะถือว่า
ตนที่อยู่คู่มา
หนู และเป็น
จันยกเกี้ยน
ราชส่วนใหญ่
ที่ทำให้รัตนน
ความหมาย
หักดักลักษณะ
ในเรื่องของมิติ
แห่งนานิชสอง
หากกว่าพื้นที่

นิรภัยในชีวิตและจิตใจของมนุษย์

พัฒนาและต่อยอดธุรกิจสู่การค้าต่างประเทศ
มีความต้องการที่จะรับรักษาและขยายตัวอย่างต่อเนื่อง
สำหรับผู้ประกอบการที่ต้องการเข้าสู่ตลาดต่างประเทศ

ก้าวเดินเข้าสู่ห้องเรียนที่ตั้งตระหง่านอยู่ในวันนี้ ไม่ใช่แค่การเดินทางกลับไปที่โรงเรียน แต่เป็นการเดินทางกลับไปที่ความทรงจำที่เคยมีอยู่ในวันนั้นๆ ที่เราเคยใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน ที่เราเคยสนับสนุนและช่วยเหลือกัน ที่เราเคยหัวเสียกันในเรื่องราวต่างๆ ที่เคยมีมา ที่เราเคยหัวเสียกันในเรื่องราวต่างๆ ที่เคยมีมา ที่เราเคยหัวเสียกันในเรื่องราวต่างๆ ที่เคยมีมา

สาธารณัง และมีความหมายของการใช้ชีวิตในแบบ
ชาจีนยกเกี้ยนที่ยังคงลึบทอดและยึดกิจการค้าอ้างให้ล่ำ
เครื่องจักรเป็นกิจการ สำคัญอีกประการหนึ่งด้วย ทั้งนี้
การลึบทอดกิจการดังกล่าวหนักแน่นยังเป็นสมேือนการลึบสาน
ลมหายใจจากอุดติที่หวานให้ร่าลึกถึงบรรพบุรุษของ
ชาจีนยกเกี้ยนที่มีความชำนาญเรื่องเครื่องยนต์กลไก
เป็นพิเศษอีกด้วย

กรุณาศึกษาที่ 2) ศาลเจ้าโจวซือกง : ศาลเจ้าแห่งวงศ์ตระกูลเชื้อสายยกเกี้ยน

ศาลเจ้าโจวชือกง (วัดชุนล่งยี) เป็นศาลเจ้าเก่าแก่ และสำคัญที่สุดของชาวจีนยกเกี้ยนในประเทศไทย มีอายุมากกว่า 200 ปี ศาลเจ้าแห่งนี้มีความสำคัญมาก เนื่องจากเป็นที่ประดิษฐานของเทพที่ชาวจีนยกเกี้ยนให้ความเคารพนับถือมาก ได้แก่ เทพโจวชือกง (เทพaganผู้ชี้เป็นหมวดหมู่ที่มีความศักดิ์สิทธิ์ในด้านการรักษาโรคภัยไข้เจ็บ) เทพไห้จือเอี้ย (เทพเจ้าแห่งโชคลาภและการขอบุตร) เทพตัวเล้าเอี้ย (เทพเจ้าที่กวย เซี่ยนเชือ (เทพแห่งช่างเครื่องจักรกล) พระลังขายา (เทพแห่งความรำรวยเงินทอง) เจ็ดสิบสองเทพเจ้า (เทพผู้ปัดเปาภัยนัตราย) เจ้าพ่อหวานอู (เทพแห่งความชื่อสัตย์) เจ้าแม่ทับทิม (เทพผู้ทรงเมตตา) และเจ้าแม่กวนอิม (เทพผู้ทรงปกป้องรักษา) ดังนั้นศาลเจ้าโจวชือกง จึงเป็นที่ประดิษฐานของชาวจีนยกเกี้ยน จึงเป็นสถานที่ที่เป็นแหล่งอันศูนย์รวมจิตใจหลัก ซึ่งลังเกาได้จากการประกอบพิธีในช่วงโอกาสสำคัญต่างๆ จะมีชาวจีนเชื้อสายยกเกี้ยน ทั้งที่อยู่อาศัยในชุมชนย่านตลาดน้อยและที่ย้ายไปอยู่นอกพื้นที่มาเข้าร่วมงานเป็นจำนวนมาก

ศาสตราจารีวิชีวิการ เป็นกรณีศึกษาถึงรูปแบบเฉพาะของศาสตราจารีของชาวจีนaska เกี่ยวน้ำได้เป็นอย่างดีจากการวางแผนที่มีลักษณะเฉพาะและรูปแบบ การตอกแต่งในงานสถาปัตยกรรม กล่าวว่าคือ ในแต่ละวางแผน พื้นที่มีสัญลักษณ์

ของชาวจีนยกเกี้ยนที่สำคัญ คือ เสือขาวและมังกรเขียว
ปราภูชน์ที่ได้การสร้างป่าอนุรักษ์ห้าง องค์เพพอจิชชิง
บริเวณทางเข้าหลัก ซึ่งเสือขาวและมังกรเขียววนเป็น
ลักษณะลักษณะที่เป็นเสมือนธงชาติของชาวจีนยกเกี้ยน
โดยมีการนำไปประดับตามที่ต่างๆ เช่น โถมไฟ เป็นต้น
ชาวจีนยกเกี้ยนจะให้ความสำคัญกับด้าน “ชัย”
เป็นสำคัญ ดังนั้นเทพเจ้าต่างๆ จะมีการปล่อยเรียงลำดับ
ความสำคัญจากชัยไปขวาตามที่ตั้งกัน ความหมายของ
ลำดับนี้เป็นสิ่งที่ชื่ออยู่ในระบบ การจัดลำดับความ
สำคัญของชาวจีนยกเกี้ยนอยู่เสมอ

แม้กระหงทั้งขั้นตอนในการประกอบพิธีกรรมนั้น ก็ได้มาจากชั้ยไปขวาへんกัน หรือการจัดลำดับความสำคัญ ของที่ว่างก์ตาม (Spatial Hierarchy) แม้กระหงในรายละเอียด เช่น การจัดวางสิงโตจะวางสิงโตตัวผู้ไว้ทางด้านซ้ายและสิงโตตัวเมียไว้ด้านขวาเสมอ

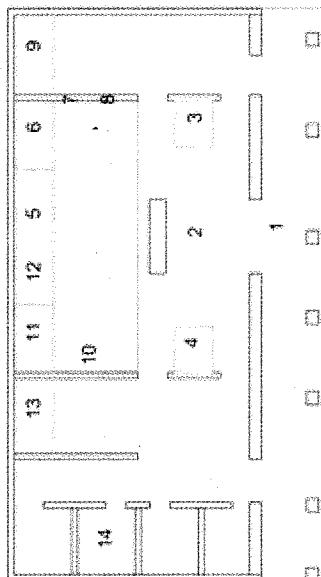
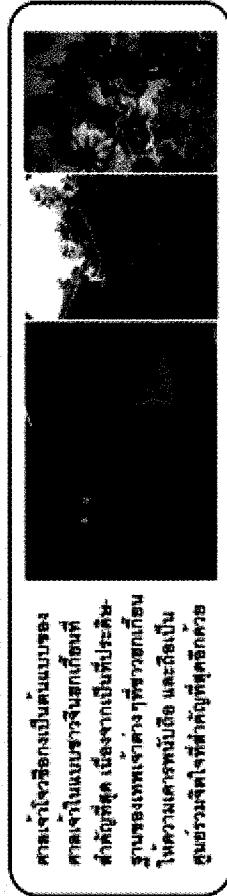
นอกจากนั้นสัญลักษณ์งานประติมากรรมในลักษณะอย่างกีบจะทึ่งทมด ซึ่งติดอยู่บนผนังด้านนอกของศาลเจ้าโจวชือกงแห่งนี้ เป็นประติมากรรมของเจ็นเพียงแห่งเดียวที่มีลักษณะดังกล่าว และเป็นการจำลองเรื่องราวต่างๆ ของนิยายทางด้านความเชื่อต่างๆ ในลักษณะของรูปปั้นตัวละครในโรงอุปรากรจีน (จิ้ว) เช่น เปาปุ่นจีน กวนจู เป็นต้น สัญลักษณ์ของเรื่องราวต่างๆ เหล่านี้เป็นเสมือนเครื่องมือในการสร้างวัฒนธรรมทางด้านความเชื่อให้กับผู้คน โดยเฉพาะเด็กชาวจีนที่สามารถเรียนรู้ผ่านเรื่องราวต่างๆ และเป็นเสมือนเครื่องมือในการสอนใจเพื่อปลูกฝังค่านิยม และจริยธรรมที่เป็นของชาวจีนเองอีกด้วย นอกจากนี้ไปจากการเรียนการสอนในโรงเรียนจีน ซึ่งมีการเน้นการใช้ภาษาจีนเป็นหลักแล้วนั้น ลักษณะต่างๆ เหล่านี้ล้วนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการสืบสานวัฒนธรรมชาวจีนให้คงอยู่ต่อไปได้อย่างแนบ密切และมีประสิทธิภาพ

และมั่งค่าเรียก
ให้ไฟจิวซื้อกอง
เมืองเจี่ยวนเป็น
กองเงินเข้าเก็บ
โดยไฟ เป็นต้น
ให้ด้าน “ช้าย”
ไฟเรียงลำดับ
ความหมายของ
ลักษณะความ

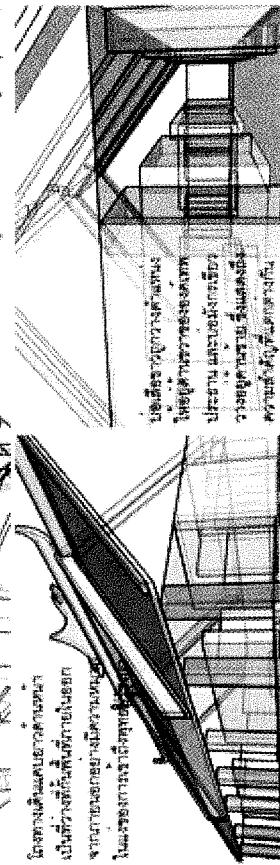
แบบพิธีกรรมนั้น
กำหนดความสำคัญ
(๔) แม้กระทั่งใน
ทางสิงโตตัวผู้ไว
กสมอ

ประติมากรรมใน
ต่อไปนั้นผังด้าน
เทคนิคการมองจีน
และเป็นการจำลอง
ตามเชื่อต่างๆ ใน
การจีน (จี) เช่น
ท่องรือราวด่างๆ
รังวัฒธรรมทาง
ลักษณะที่สามารถ
สื่อสารเครื่องมือใน
ศิริธรรมที่เป็นของ
การเรียนการสอน
ลักษณะเป็นหลัก
ที่ประกอบที่สำคัญ
อยู่ต่อไปได้อย่าง

ภาพแสดงการติดตั้งสัญญาณไฟในอาคารและสถานที่ ศาลาเจ้าเจ้าเมือง

ลักษณะ	รายการ
1 บริเวณที่ต้องติดตั้งสัญญาณไฟ	2 ไฟฟ้าพื้นที่
4 บริเวณที่ต้องติดตั้งสัญญาณไฟ	5 ไฟฟ้าพื้นที่
7 บริเวณที่ต้องติดตั้งสัญญาณไฟ	8 ไฟฟ้าพื้นที่
10 บริเวณที่ต้องติดตั้งสัญญาณไฟ	11 ไฟฟ้าพื้นที่
13 บริเวณที่ต้องติดตั้งสัญญาณไฟ	14 ไฟฟ้าพื้นที่

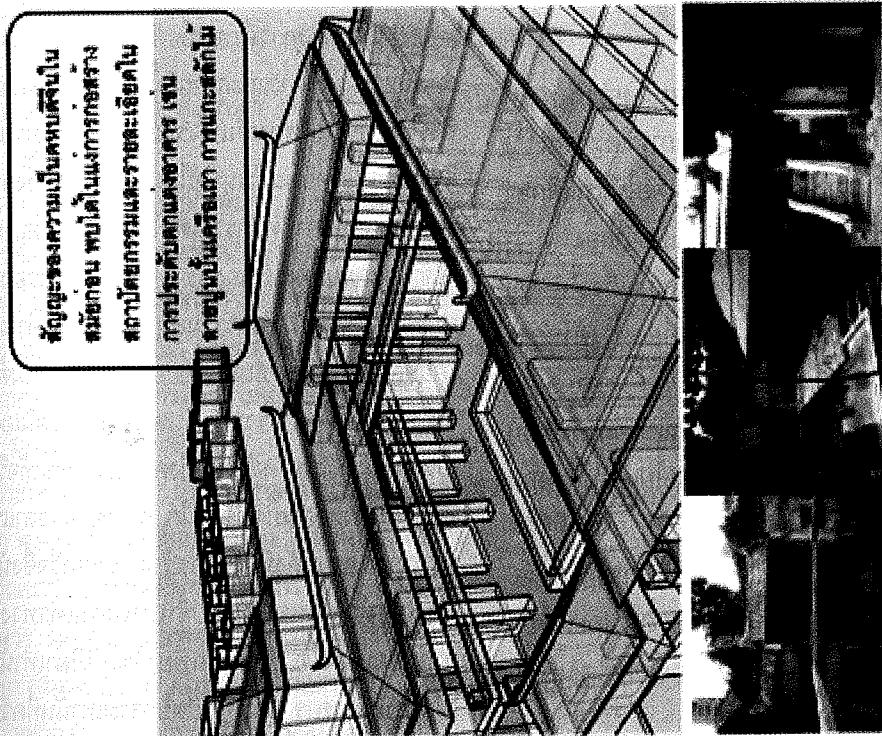
ກຣົດເກົ່າກາທີ່ 3) ບ້ານດວງຕະວັນ : ຕັ້ງເຊື່ອແກ່ ອົດຕາກ

ບ້ານດວງຕະວັນເປັນອາຄາຣທີ່ໄດ້ຮັບກາຣີ້ນທະເບີນ
ເປັນອາຄາຣອ່ານຸ້ວັກໜ້າກາຣີມຄືລປາກ ໄນສູາເທິ່ງເປັນອາຄາຣ
ບ້ານພັກອາຄີຍແບບຈິນທີ່ມີລັກຂະນະເພະພະຕົວ ທີ່ມີ
ກາຣວັງຜັງແບບທີ່ເຮີຍກວ່າ “ຂໍ້ເຫຍຸວ່າ” ອ່າວມີລັກຂະນະແບບ
“ສີເວືອນລ້ອມລານ” (ອາຄາຣສີທັງລ້ອມລານກວັງກາງບ້ານ)
ທີ່ເປັນແບບອ່າງກາຣວັງຜັງທີ່ພົບໃນແຕນມັນຫາລະເຕົ້ວຈົ່ວ-
ຢາເກີຍນ ໂດຍອາຄາຣຫັ້ງທັນທຳທີ່ເປັນຫຼຸມປະຕູທາງເຫັນ
ທຽບກັບປະຕູເປັນເຮືອນປະຫານຊື່ອຍ່າງຈາກລານກວັງ
ຕາມປຣາຕີອາຄາຣແບບນີ້ໃນປະເທດຈົນມີລັກຂະນະອາຄາຣ
ແບບໜັ້ນເດີຍ ແຕ່ບ້ານດວງຕະວັນມີກາຣປະຍຸກົດເປັນແບບ
ເຮືອນໄທຍ່າດີມີກາຣຍົກພື້ນສູງ ແຕ່ມີສັດສ່ວນຄວາມສູງໄໝ່
ມາກນັກ ຈຶ່ງມີສາມາດໃຊ້ສອຍໄດ້ແບບເດີຍກັບເຮືອນຂອງ
ໄທ ປັຈຸບັນເຮືອນປະຫານໃຊ້ເປັນທຸກຫົວໜ້າບຣັບປຸງ
ເຮືອນບຣັວຮ້າຍແລະຂາໃຊ້ເປັນທຸກຫົວໜ້າແລະທຸກຫົວໜ້າ
ກາຣໃຊ້ງານອາຄາຣຍັງຄົງຢຶດກາຣໃຫ້ຄວາມສຳຄັງກັບອາຄາຣ
ທຳກີກ້າຍມາກາກວ່າປົກກາວ ຕາມຮຽມເນີຍຈິນໂພຣານ

ລັກຂະນະໂຄຮງສ້າງຂອງຫັ້ງຄາແບບຈິນມັກຈະມຸງ
ດ້ວຍກະເບື້ອງການບໍລິໄຍ ທຳໄທເກີດຄວາມໂຄ່ນເໝຂອງຫຼູປ່ຽງ
ຫັ້ງຄາກະເບື້ອງດິນແພາໃນແຕນຍົກເກີຍນ ມັກໃຊ້ກະເບື້ອງ
ດິນແພາສີແຕງຕາມວັດຖຸດິບຂອງແຕ່ລະທ້ອງຄົນ (ໃນຂະນະທີ່
ແຕ່ຈົ່ວມັກໃຊ້ກະເບື້ອງສີເຫາມເຂົ້າວ) ເຮືອນປະຫານໃຊ້
ຫຼູປ່ຽງຫັ້ງຄາທຽນການນັງແອ່ນ ທີ່ລັກຂະນະຫັ້ງຄາຈະມີ
ຄວາມແອ່ນໂຄງແລະມີປາລຍຈ່າວຸ່ນປັ້ນແລ່ມເຫຊນ
ນັງນັງແອ່ນລ່ວນບນຈະມີປຸ່ນປັ້ນລາຍເຄືອເຄາປະດັບໄວ້
ອັນແສດ ຄື່ນເອກລັກໜົດຂອງເຮືອນຄົບຈິນ ນອກຈາກນັ້ນ
ເອກລັກໜົດຂອງກາໂຄຮງສ້າງໂຄຮງສ້າງຍົກເກີຍນ້ຳໜ້າ ສັງເກົດ
ໄດ້ຈາກບຣັວເຫຼື່ອແລະແປ່ໄມ້ສັກທອງຈະມີກາຣແກະ ສັກລາຍ
ເຄືອເຄາແລະສັ້ວົມຄລຂອງຫົວໜ້າໃໄ້ດ້ວຍ ຮົມທັ້ງມີ
ກາຣຖາກຂຶ້ອແລະແປ່ໄມ້ມີລັກຂະນະກລມທີ່ເສີ່ແລ້ຍມານ

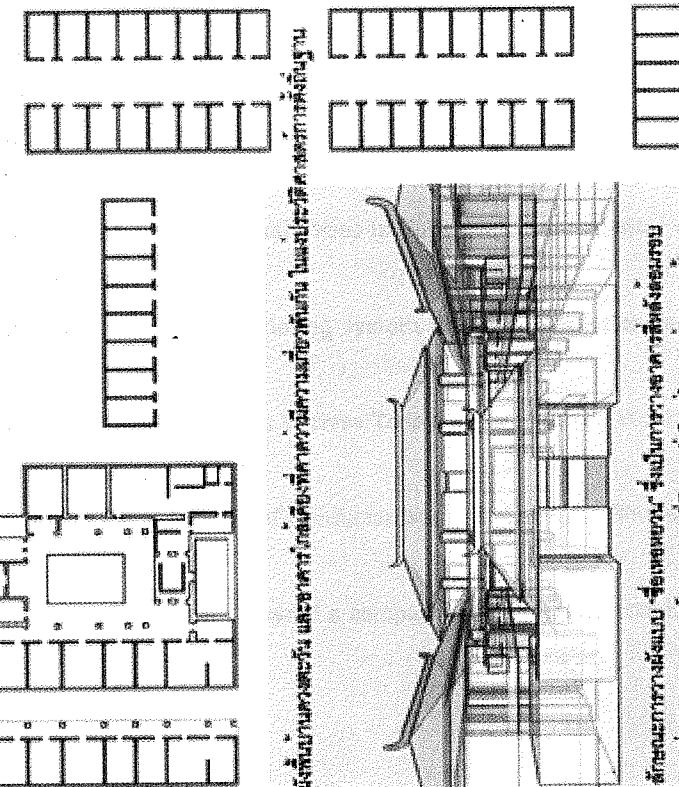
ບ້ານດວງຕະວັນນັ້ນຕັ້ງທີ່ອາຄຸນດວງຕະວັນ
ໂປ່ຍຈິນດາ ທີ່ເປັນທາຍາທຸນທີ່ 7 ຂອງທະກູລໂຈວ ສໍອດີມ
ຂອງບ້ານດວງຕະວັນດີອ ບ້ານ “ໂຈວເຢັງໄດ້” ທີ່ຄໍາວ່າ “ເຢັງໄດ້”
ດີອເກີດກາຣຂອງຄຣອບຄຣວ ແລະຊີ່ອ “ໂຈວ” ພມາຍືນ
ທະກູລໂຈວ ໃນອົດຕື່ນັ້ນເປັນບ້ານຂອງຄົບດີ້ຫາວົຈືນເຮື້ອສາຍ
ຢາເກີຍນີ້ມີຄວາມມີ່ນັ້ນມີ່ນັ້ນ ຫາວົຈືນແກ່ເກົ່າໃນຢ່າງຕາດນ້ອຍ
ເຄຍເລາໄໝເໜັງວ່າເຄຍເທິນກາພຄ່າຍກອງກາຣວັນສິນຄ້າຂອງ
ບ້ານໂຈວເຢັງໄດ້ເຮືອງແຕວຍາວ ຈາກຕາດນ້ອຍໄປເຖິງຄັນ
ເຍວະຈາຍເລຍທີ່ເດີຍ ຈາກກາຣີກົາພບວ່າຜູ້ຄົນໃນຢ່າງ
ຕາດນ້ອຍ ຍັງໃຫ້ຄວາມສຳຄັງກັບບ້ານດວງຕະວັນໃນສູານະ
ທີ່ເປັນອາຄາຣເກົ່າແກ່ທີ່ລຳຕັ້ງຢູ່ທີ່ປະວັດຕາສຕ່ຽງກາຣຕັ້ງ
ຄືນສູາຂອງໜຸ່ມໜຸ່ນ ປະກອບກັບເຈົ້າຂອງບ້ານດວງຕະວັນ
ເປັນເຈົ້າຂອງຜົນທີ່ດິນໜາດໄຫດໃນຢ່າງຕາດນ້ອຍມາກ່ອນ
ທີ່ຄັດວ່າມີເນື້ອທີ່ເກີບໜິ່ນໃນສາມຂອງເນື້ອທີ່ທັ້ງໝາດຂອງ
ຢ່າງຕາດນ້ອຍ ໃນອົດຕື່ເນື້ອທີ່ເທົ່ານັ້ນເປັນທີ່ຕັ້ງຂອງ
ເຮືອນແຕວຈືນ ທີ່ໃຊ້ເປັນແທ່ງພໍາກັນຂອງຄົນໃນຄຣອບຄຣວ
ໂຈວ ທັ້ງບຣັວຮ້າຍແລະຄູ່ຖື ດັ່ງຈະພົກລຸ່ມ່ອາຄາຣເຮືອນແຕວຈືນ
ທີ່ຢັງພບອູ້ໃນບຣັວເຫັນບ້ານດວງຕະວັນຫົງແລ້ວອູ້
ອາຄາຣເທົ່ານັ້ນແສດງໃຫ້ເຫັນຄວາມຮູ່ເຮືອນໃນອົດຕື່ຂອງບ້ານ
ໂຈວເຢັງໄດ້ເປັນເລີມອື່ນພື້ນຫຼູປ່ຽງສູງສຸດ (ຕັ້ງເຊື່ອ)
ແລະຄວາມຜູກພັນກັບບ້ານໂຈວເຢັງໄດ້ໃນອົດຕື່ ປັຈຸບັນເນື້ອຈາກ
ຜົນທີ່ດິນໄດ້ຖຸກພັນນາເປັນອາຄາພານີ້ສົມຍິໄທ່ແລະ
ອາຄາສູງ ທຳໄຫ້ຄວາມໜັດເຈັນໃນແກ່ກາຣວັງຜັງທີ່ເຊື່ອໂພກນັ້ນ
ບ້ານໂຈວເຢັງໄດ້ເກີດຄວາມຄລຸມເຄືອ ຈົນທຳໄຫ້ກາພລັກໜົດ
ຂອງຄວາມຍິ່ງໃຫດໃນ ອົດຕູກບັດບັງແລະລົບເລືອນໄປອູ້
ມາກ ອູ້ຢ່າງໄຮົກທາມມູ້ຄົນແກ່ເກົ່າສຳຄັງຢູ່ໃນຢ່າງຕາດນ້ອຍ
ຢຶດກາຣີຕົວກ່າວບ້ານດວງຕະວັນເປັນລັບລັກໜົດຂອງຄວາມເກົ່າແກ່
ແລະມີຄຸນຄ່າທາງປະວັດຕາສຕ່ຽງ

เดวุตตะวัน
กลิ่นชื่อดีม
ก้าว “ยังไง”
หมายถึง
ความเรื้อร่าย
บนตลาดน้อย
เส้นค้าของ
อยู่ปีกิงถนน
ผู้คนในย่าน
พะวันในฐานะ
สตรีการตั้ง
กันเดวุตตะวัน
เดือนมาก่อน
ที่ทั้งหมดของ
เป็นที่ตั้งของ
ในครอบครัว
การเรียนแกรเจ็น
ผลงานเหลืออยู่
ในศี๊ดของบ้าน
(ซึ่ง) และความ
บันดาลใจจาก
ยั่งยืนให้และ
ผู้ที่ชื่อมโยงกับ
ให้เกิดผลลัพธ์
คงเลือนไปอย่าง
ไม่รู้ตลาดน้อย
ของความเก่าแก่

การบัญชีและการเงินทางบัญชีในภาคการผลิตและการบริโภค

การประชุมที่มีความต้องการที่จะรับฟัง
ความคิดเห็นของผู้อื่น การนำเสนอความคิดเห็น
และการฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

5. ພກສຽງປະລາຍງົວເສັນອ່ານະ

จากการทดลองสร้างแบบจำลองของวิเคราะห์ระบบสัมผัสการรับรู้สถานที่ และแบบจำลองการวิเคราะห์ระบบสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมขึ้นมาหนึ่ง โดยใช้กรณีศึกษาพื้นที่ป่านาตาลาห้อยเป็นการทดลองสอนแบบจำลอง พบร่วมแบบจำลองทั้งสองนี้เป็นกรอบทางความคิดที่สำคัญ แต่ยังมีความไม่สมบูรณ์ในรายละเอียดทางด้านการวิเคราะห์ถึงความหมายในระดับที่สอง ซึ่งเป็นความหมายที่ต้องได้รับการตีความอย่างมีหลักเกณฑ์มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และจำเป็นต้องพัฒนาต่อไปอย่างไรก็ตาม ผลของการวิจัยสามารถใช้ในการอธิบายถึงวิธีชีวิตอันซับซ้อนของชาวจีน รวมทั้งอธิบายถึงสัญญาณที่สำคัญตลอดจนความหมายของสัญญาณที่เกิดขึ้น และนำไปสู่การเชื่อมโยงระหว่างกันเพื่อค้นหารากเหง้าทางวัฒนธรรมได้ในระดับที่น่าพอใจ

แนวทางการศึกษาถึงสัญญาและความหมาย
ของสัญญาในอาคารและสถานที่นั้นเข้ายให้เกิดความเข้าใจ
ถึงประโยชน์ใช้สอยที่แท้จริงและความหมายในเชิง
จิตวิทยาที่เกิดขึ้นแก่มนุษย์ได้เป็นอย่างดี ซึ่งจะทำให้
งานออกแบบสถาปัตยกรรมเต็มไปด้วยความหมายที่เป็น
ที่เข้าใจและยอมรับในวงกว้าง ส่งผลให้การออกแบบ
สถาปัตยกรรมไม่เกิดความสูญเปล่าจนหาค่าไม่ได้ใน
ภายนอก สถาปนิกส่วนมากมักออกแบบจากความต้องการ
เบื้องต้นของลูกค้า รวมกับจินตนาการของตนเองอย่าง
เป็นตัวของตัวเอง จนลืมที่ถึงความหมายที่แท้จริงที่มักก
หลบซ่อนตัวอยู่ภายใต้จิตสำนึก และเฝ้ารอเวลาแห่งการ
ประภูตัวภัยหลังจากการก่อสร้าง แล้วเสร็จซึ่งนั่นเป็น
บทพิสูจน์ว่างานออกแบบชิ้นนั้นมีคุณค่าทางจิตใจ
มากัน้อยเพียงใด หรือเป็นเพียงวัตถุที่มีค่าเท่านั้นและ
ไม่เพียงแต่อาคาร และสถาปัตยกรรมท่านั้นที่ควรสร้าง
ให้เกิดความหมายแก่ผู้ใช้สอย หากยังครอบคลุมไปถึง
ความหมายในการออกแบบสถานที่ย่านชุมชนและเมือง
ในที่สุดอีกด้วย

ໄສຍරຕັນ ເຈົ້າວິໄລ
2545.
ຕ້ວນ ລື ເຊີງ. ພລ
ທ່ວປ ວຽດລິກ. ບາ
ທີພູ້ສຸດາ ປະເມາ
ປີຢະພຣ ກັບໝານ
ພົງຄົກໝູ້ ພລ
ມາກວິຫຍ
ພິມພໍປະໄພ ພົມ
ມັລືກາ ພົງປົງຕ
ວິທີ ວັນແນວບຸລ
ກັດ ບວ. ໄອນສ
ສຸກໝູ້ ສມໄພນູ້
ຈຸ່າລາງກາ
ເອດວິຍຸນ ສະດາ

Daniel Chandler
Robert Cooper al.
1982.

Susan Horner al.
Butterworth
Thomas A. Sebeok
Burlin : C.
Xinzhang Yao. H
Institute o
Xinzhang Yao. R
2003.
Youxuan Wang. I
& Surrey, 2

ວາມໝາຍ
ການແຂ້ໃຈ
ມາຍໃນເຊີງ
ທີ່ຈະກຳໄທ
ໜາຍທີ່ເປັນ
ຮອກແບບ
ການໄດ້ໃນ
ການຕ້ອງການ
ການອອຍ່າງ
ແກ້ຈິງທີ່ມັກ
ລາກແທ່ງການ
ຈົ່ງນັ່ນເປັນ
ກາງຈົດໃຈ
ທ່ານ້ນແລະ
ພົກສ້າງ
ປະລຸມໄປເຖິງ
ໜີແລະເມືອງ

ບຣນາມກຽມ

ໄຊຍະຕັນ ເຈົ້າລິນໂອຟຳ. ສັງວິທາ, ໂຄງສ້າງນິຍມ, ພັນໂດຮສ້າງນິຍມກັບການຕຶກຂາວຮູ້ສາສົ່ງ. ກຽມເກພບ : ວິກາຫາ,
2545.

ຕ້ວນ ລີ ທຶງ. ພລິກຕິນຕະຫຼຸງໄຫຍ້. ກຽມເກພບ : ພົມບັນ, 2538.

ທົງປະວິດລິກ. ປະວັດຕິສາສົ່ງຈິນ. ກຽມເກພບ : ໜ້າຕ່າງສູລົກກວ້າງ, 2544.

ທີ່ພົດສູດ ປະຫຼາມນິ້ນ. ປະກາງກວາງສາສົ່ງໃນສາປັດຍກຣມ. ກຽມເກພບ : ຈຸ່າລັງກຣົມທາວິທາລ້ຍ, 2536.

ປີຍະພຣ ກັບໝາຍະ. ຕລາດນີ້ : ຍ່ານຊຸມຊົນຮົມນີ້ໃນສັງຄມເມືອງສາຍາມ. ກຽມເກພບ : ເມືອງໂປຣະນຸມ, 2537.

ພົກຄູ່ຈົ່ງ ພລະເລີກ. ການສື່ອຄວາມໝາຍເງິນສັງຄະນະໃນສິນຄ້າທ່ອງເຫິຍຫາວເຂົາ. ເຊີຍໃໝ່ : ວິທານິພົນ໌ ນມ.,
ມາກວິທາລ້ຍແມ່ຈັດ, 2543.

ພິມພໍປະໄພ ພິຄລະບຸຕຸ. ສໍາເກາສາຍາມ ຕໍານານເຈັກບາງກອກ. ກຽມເກພບ : ນານມີບຸກລົງ, 2544.

ມັລິກາ ພົງຄົງປິຣີຕຣ. ເອເຊີຍບູນພາ ຈຶ່ງ ໄດ້ຫວັນ ເກາຫີ ຫຼື່ມູນ. ກຽມເກພບ : ໜ້າຕ່າງສູລົກກວ້າງ, 2546.

ວິທີຕ ວັນນາງວິນຸລ. ປະວັດຕິການແພທຍ່ຈິນ. ກຽມເກພບ : ໄມອຂາວບ້ານ, 2548.

ດັກດີ ບວຣ. ໄອນສ ໄຕນັກນັບພຸຖະ. ກຽມເກພບ : ສມືຕ, 2547.

ສຸກ່ານາ ສມໄພບູລຍ. ສັງນິຍມໃນການສື່ອສາກາຣແສດງ “ລິເກາ” ໃນຢຸດໂລກກວິວັນ໌. ກຽມເກພບ : ວິທານິພົນ໌ ນມ.,
ຈຸ່າລັງກຣົມທາວິທາລ້ຍ, 2543.

ເອດເຮັດວຽກ ສັນດອກຮາສ. ສັງຄະນະແຫ່ງພຣະສູນປ. ກຽມເກພບ : ອັນດິນທົ່ວໜ້າກາຣ, 2541.

Daniel Chandler. **Semiotics : The Basics**. London : Routledge, 2002.

Robert Cooper and Nonthapa Cooper. **Culture Shock Thailand**. Singapore : Marshall Cavendish Editions,
1982.

Susan Horner and John Swarbrooke. **International Cases in Tourism Management**. UK : Elsevier
Butterworth-Heinemann , 2004.

Thomas A. Sebeok. **The Form of Meaning : Modeling system theory & Semiotics analysis**.
Burlin : Curson, 2000.

Xinzong Yao. **HOIAN : Ancient Town of Hoi An Thrives Today**. Japan : Showa Woman's University
Institute of International Culture , 2000.

Xinzong Yao. **RoutledgeCurzon Encyclopedia of Confucianism O-Z**. London : Routledge Curzon,
2003.

Youxuan Wang. **Buddism & Deconstruction : Toward a comparative semiotics**. Hongkong : Richmon
& Surrey, 2001.